

[: Máča dievča konope :] v zelenej úboči, [: šuhaj sa mu prizerá, :] že má čierne oči.

[: Keby čierne očičky:] v kráme predávali, [: veru by jich dievčatá:] chlapcom kupovali. [: I ja by jich kúpila :] môjmu frajerovi, [: aby sa mu černeli :] ako havranovi.

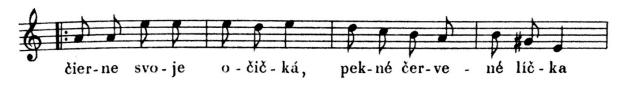
[: Ale čierne očičky :] v krámoch nepredajú, [: lebo jich tie kramárky :] samy rady majú.

[: Ešte by mu kúpila :] čižmy s ostrohámi, [: ej, aby k nám chodieval :] sedem razov v týždni.

Melódia: [Sl. sp. D 444].

173.

Kukučka v zelenom hájku kukala, pod lipkou Anička smutná plakala; čierne svoje očičká, pekné červené líčka ručníkom bieleným smutná máčala.

Pod hájkom zeleným spieval sláviček, chodníčkom k Aničke kráčal Janíček; Čo ti, dievča, čo ti je, čo ťa trápi, sužuje, čo kropíš slzami ten svoj ručníček?

Čo mi je, to mi je, dobre ty vieš sám, ty zradný, neverný, že nechodíš k nám; srdce moje ranené, očičky zarosené, pre teba, neverný šuhajko môj, mám.

A ani by som tak nenariekala, keby ťa na mojich očkách nemala; lež vidím jak miluješ, lásku druhej sľubuješ, a ja som pre teba sama zostala!

No počkaj, šuhajko, však sa budeš mať, musí ťa pánboh sám za to pokárať; on zná sľuby, záväzky, prísahu našej lásky, pred ním sa na teba budem žalovať.

Melódia: [Sl. sp. II 689 - Sl. sp. D 438].